

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **A. E.**, zast. opatrovníkem SOZE (Sdružení občanů zabývajících se emigranty), se sídlem Mostecká 5, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 4. 2008, č. j. 63 Az 38/2007 - 43,

t a k t o:

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 4. 2007, č. j. OAM-1-282/VL-07-12-2007, (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), protože v průběhu správního řízení bylo objasněno, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla obava z možné šikany v průběhu vojenské služby.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas žalobu, ve které namítl, že žalovaný porušil § 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a uvedl, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12, příp. § 14a zákona o azylu. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) shledal, že žaloba nesplňuje veškeré předepsané náležitosti, zejména neobsahuje konkrétní žalobní body, a nelze ji tak projednat. Vyzval proto žalobce usnesením ze dne 19. 10. 2007, č. j. 63 Azs 38/2007 - 27, aby ji ve stanovené lhůtě doplnil zejména o žalobní body. Protože žalobce v uvedené lhůtě na výzvu nereagoval a žalobu nedoplnil alespoň o jeden žalobní bod, postrádala podle názoru krajského soudu náležitosti žaloby stanovené v § 37 odst. 2 a 3 a § 71 odst. 1 písm. a) až f) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a v řízení nebylo možné pro tyto nedostatky pokračovat. Krajský soud proto usnesením ze dne 17. 4. 2008, č. j. 63 Az 38/2007 - 43, odmítl žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též jen „stěžovatel“) včas blanketní kasační stížnost a požádal o ustanovení advokáta, který by ji doplnil. Krajský soud však usnesením ze dne 1. 7. 2008, č. j. 63 Az 38/2007 - 55, rozhodl tak, že stěžovateli neustanovil advokáta a vyzval jej,

aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o plnou moc prokazující, že je zastoupen advokátem a uvedl konkrétní důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. a podřadil je pod příslušná ustanovení. Zároveň jej poučil, že pokud tak neučiní, bude kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnuta. Protože krajský soud v součinnosti s Nejvyšším správním soudem zjistil, že stěžovatel byl dne 1. 12. 2008 letecky vyhoštěn z území České republiky, ustanovil mu usnesením ze dne 30. 1. 2009, č. j. 63 Az 38/2007 - 84, opatrovníka, kterému následně doručil výše citované usnesení ze dne 1. 7. 2008, č. j. 63 Az 38/2007 - 55.

Nejvyšší správní soud připomíná, že podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). Podle § 33 písm. e) téhož zákona, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (stěžovatel) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Ze zpráv Policie České republiky, které si vyžádaly jak Nejvyšší správní soud, tak krajský soud, a z neúspěšného pokusu obou soudů o doručení usnesení ze dne 1. 7. 2008, č. j. 63 Az 38/2007 - 55, a informace o probíhajícím řízení založeného na č. l. 69 - 70 soudního spisu je zřejmé, že stěžovatel se nezdržuje v místě svého hlášeného pobytu v Ú. O., Š. 1167, ale byl dne 1. 12. 2008 letecky vyhoštěn z území České republiky, přičemž krajskému soudu či Nejvyššímu správnímu soudu nikdy, ani v předchozích případech, neoznámil změnu místa pobytu. Místo jeho pobytu není v současné době známo ani Policii České republiky. Nejvyšší správní soud proto shledal, že byly naplněny zákonné podmínky § 33 písm. e) zákona o azylu, přičemž za daných okolností by bylo možné uvažovat i o splnění podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje, že je-li ve věci dán kterýkoli z důvodů podle § 33 zákona o azylu, pak není možné, aby soud ve věci meritorně rozhodoval; taková procesní situace (zde: neznámý pobyt stěžovatele) má mít obligatorní procesní vyústění v podobě zastavení řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2008, č. j. [3 Azs 40/2008 - 67](#), přístupný na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud z těchto důvodů podle § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. a za použití § 33 zákona o azylu zastavil řízení o kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu